

Bjarne Laustsen altså med det problem, at yderområderne, hvor bl.a. hr. Bjarne Laustsen kommer fra, mister muligheden for bl.a. at uddanne sygeplejersker. Derfor er det jo vigtigt, at vi både tager regionale hensyn og sørger for, at der er de nødvendige pladser, men hvis vi kun sørger for, at der er det i de store byer, forudsiger jeg, at hr. Bjarne Laustsen kommer og taler om helt andre problemer.

Med hensyn til om man har fuldtidsstilling eller ej, er der ingen tvivl om, at vi fra konservativ side naturligvis går op i, at det skal kunne betale sig at arbejde mere, hvis det er det, man har lyst til, men vi har det altså også sådan, at hvis man føler, at man i en årrække gerne vil arbejde på deltid, f.eks. mens man har små børn, så er det en ærlig og redelig sag, og det skal man have lov til.

(Kort bemærkning).

Rasmus Prehn (S):

Jeg synes, at jeg oplever den konservative ordfører tale en hel masse om alt det gode, som regeringen har gjort. Men er fru Charlotte Dyremose ikke nervøs for at komme til at falde i samme fælde, som den daværende borgerlige regering i 1980'erne faldt i, nemlig at man troede, at man gjorde det rigtige, men hvor det senere hen viste sig, at det, man gjorde, slet ikke var tilstrækkeligt?

Vi har fra den samlede oppositions side bestræbt os på at lave en vedtagelse, som lægger an til, at der bliver lavet en redegørelse, hvor man på baggrund af opsamlet viden laver en handlingsplan, så vi kan sikre, at man imødekommer fremtidens krav. Hvad er det, der gør, at Det Konservative Folkeparti synes, at der skal bruges flere kræfter på at lave en eller anden form for hyldest på papir, som De Konservatives vedtagelse nærmest er udtryk for, hvor man remser alt det gode op, man har gjort, frem for at være konstruktiv og sige: Jamen lad os da få undersøgt, hvad der er af problemer, og lad os så fremlægge en handlingsplan efterfølgende? Hvad er det, der gør, at man i den grad har mere travlt med at være selvrosende end at være konstruktiv, fremadrettet og søge at løse problemerne?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg synes, at det er dødsærgeligt, at Socialdemokratiet i dag har besluttet sig for, at nu har man sådan en retorik, der hedder, at regeringen in-

genting har gjort, og at den retorik bliver langt vigtigere end at være konstruktiv. Man ønsker så at stille tal op for, hvor mange personaler man tror vi skal bruge i fremtiden, uden at vide, hvilke udfordringer vi sundhedsmæssigt kommer til at stå med, for Socialdemokraterne kan ligesom os andre ikke vide, hvilke sygdomme der kan behandles og kureres om 10 eller 20 år.

Til gengæld vil man så ikke være med på det forslag til vedtagelse, vi fremsætter, hvor vi ønsker at sætte fokus på, at der bliver nok personale via det, at der bliver uddannet nok personale, og via det, at de studerende ikke falder fra på uddannelserne. Skulle vi ikke være konstruktive med hensyn til det i stedet for? Skulle vi ikke satse på, at der er nok personale, fordi der er uddannet nok personale, fordi det uddannede personale ønsker at blive i deres job, og fordi unge mennesker finder det attraktivt at gå ind på de her uddannelser? Det vil være konstruktivt, vil jeg sige til hr. Rasmus Prehn.

(Kort bemærkning).

Rasmus Prehn (S):

Jeg er ked af at sige det til fru Charlotte Dyremose, men jeg oplever faktisk, at vi har præsteret nærmest det bredeste forslag til vedtagelse, der nogen sinde er fremsat i Folketinget. Det er så bredt og imødekommende, at jeg slet ikke kan se, at det skulle være noget problem for De Konservative at gå med på forslaget. Og hvis det er sådan, at De Konservative synes, at man har gjort så meget godt, og er sikre på, at det er så fremragende – og vi medgiver, at De Konservative har gjort en masse ting, men vi er ikke så sikre på, at det er tilstrækkeligt – jamen hvad skulle der så være i vejen for at få lavet en redegørelse, så man ligesom kan få ridset alt det gode op, som man har gjort?

Det synes jeg da kun ville være fint. Det er det, vi sådan set prøver at hjælpe til med, altså med simpelt hen at få konstateret, at regeringen har gjort en hel masse fremragende ting, hvis det er det, der er tilfældet.

Vi kan så være nervøse for, at det ikke er nok, og det er derfor, vi gerne vil have redegørelsen. Men skulle vi ikke kunne blive enige om simpelt hen at få fundet noget viden frem, få konstateret, hvad der er sket, og hvad der ikke er sket?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Fra konservativ side er vi langt mere interesseret i at løse problemerne end i at lave redegørelser,